

Sygn. akt II AKz 8/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Bogumiła Metecka-Draus

Sędziowie: SA Andrzej Wiśniewski

SO del. do SA Małgorzata Jankowska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Anita Jagielska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Szczecinie Zdzisława Rynkiewicza

po rozpoznaniu w sprawie skazanego **G. K.**

o wyrok łączny

zażalenia wniesionego przez obrońcę skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 12 grudnia 2012 r. sygn. akt II K 201/12

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 2 kpk

postanowił:

uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę G. K. przekazać Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. zaskarżonym postanowieniem umorzył postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego wobec G. K., uznając, iż nie wystąpiły w tym przypadku okoliczności przewidziane w art. 575 § 1 i 2 kpk, które czyniłyby zasadnym wydanie nowego wyroku łącznego. Zaznaczył, iż powołany wyżej przepis zawiera zamknięty katalog przesłanek i tylko wystąpienie jednej z nich stwarza warunki do ponownego orzekania w przedmiocie wyroku łącznego, a skoro G. K. po wydaniu wyroku łącznego w sprawie II K 153/09, nie został skazany kolejnym prawomocnym wyrokiem, ani też żaden z wcześniejszych wyroków nie uległ uchyleniu lub zmianie, to oznacza, że obecna sytuacja skazanego jest analogiczna do tej, jaka istniała w czasie wydania wskazanego wyżej wyroku łącznego – co w konsekwencji prowadzi do wniosku, że wystąpiła ujemna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt. 7 kpk, powodująca konieczność umorzenia postępowania.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł obrońca skazanego, zarzucając:

- obrazę przepisu art. 17 § 1 pkt. 7 kpk mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia, poprzez umorzenie postępowania karnego z powodu stwierdzenia, że postępowanie co do tego samego czynu tej osoby zostało wcześniej zakończone wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 30.11.2009 r. w sprawie II K 153/09, pomimo iż wniosek G. K. o wydanie wyroku łącznego dotyczył także wyroku nie objętego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego

w Gorzowie Wlkp. z dnia 30.11.2009 r. wydanym w sprawie II K 153/09, a tym samym wymagał merytorycznego rozpoznania w oparciu o kryteria określone w przepisie art. 85 kk.

Obrońca skazanego wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp. do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy skazanego okazało się zasadne i w związku z tym zasługiwało na uwzględnienie.

Kontrola odwoławcza zaskarżonego postanowienia doprowadziła do konstatacji, iż stanowisko wyrażone przez Sąd I instancji nie jest trafne i jako takie nie mogło spotkać się z aprobatą.

Nie ulega wątpliwości, że w toku postępowania o wydanie wyroku łącznego może zaktualizować się ujemna przesłanka procesowa określona w art. 17 § 1 pkt. 7 kpk, przesądzająca o potrzebie umorzenia postępowania, co jednak ma miejsce jedynie wówczas, gdy okaże się że zakres spraw jednostkowych objętych osądem w ramach wydanego wcześniej wyroku łącznego jest identyczny z tym, jakiego dotyczy ponowny wniosek w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Odnosząc powyższą uwagę do okoliczności niniejszej sprawy, stwierdzić trzeba, że taki stan rzeczy w tym przypadku nie występuje. Orzekając w sprawie o wyrok łączny prowadzonej pod sygnaturą II K 153/09, Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. miał na uwadze kilka jednostkowych skazań G. K.: w sprawach Sądu Rejonowego w Słubicach - II K 840/01 i II K 112/02, Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. – VII K 129/05 oraz Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. – II K 245/02, natomiast przedmiotu jego rozważań i czynionych wówczas ocen nie stanowił wyrok wydany przez Sąd Rejonowy w Słubicach w sprawie II K 633/99, który objęty jest aktualnym wnioskiem skazanego o wyrok łączny. Pomimo jednak tego, że skazany wystąpił o objęcie powyższego skazania wyrokiem łącznym, Sąd I instancji w toku przeprowadzonego postępowania nie dysponował aktami sprawy II K 633/99, ani nawet odpisem wyroku wydanego w tej sprawie, co oznacza, że nie dokonał oceny warunków określonych w art. 85 kk z uwzględnieniem skazania w powyższej sprawie, a zatem nie mógł stwierdzić, czy pomiędzy czynami, których dotyczyło owo skazanie a jakimikolwiek innymi, objętymi późniejszymi wyrokami jednostkowymi, istnieje zbieg realny, uzasadniający orzeczenie kary łącznej. Należy zwrócić uwagę, iż przeszkody ku temu nie stanowi fakt, że w sprawie II K 633/09 wymierzono wobec G. K. karę ograniczenia wolności, a niemal we wszystkich później osądzonych sprawach – kary pozbawienia wolności, albowiem zgodnie z przepisem art. 87 kk wskazane wyżej kary podlegają łączeniu na zasadach określonych w tymże przepisie.

Skoro zatem, w sprawie o wyrok łączny o sygnaturze II K 153/09, wniosek skazanego nie obejmował wyroku Sądu Rejonowego w Słubicach II K 633/99, a Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. również z urzędu nie objął wówczas tego skazania wydanym orzeczeniem, zaś złożony w niniejszej sprawie wniosek G. K., poza sprawami objętymi wyrokiem łącznym II K 153/09, obejmuje także wyrok we wskazanej wyżej sprawie II K 633/99, to nie może być mowy o identycznym zakresie przedmiotowym obu postępowań, a co za tym idzie – o zrealizowaniu się negatywnej przesłanki procesowej określonej w art. 17 § 1 pkt. 7 kpk, co też trafnie wyraził w swojej argumentacji obrońca. Z tych przyczyn, konieczne stało się uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

W toku ponownego rozpoznania sprawy, Sąd Okręgowy uzyskał akta Sądu Rejonowego w Słubicach w sprawie II K 633/99, a następnie objęte nią skazanie poddał analizie w płaszczyźnie warunków określonych w art. 85 kk z uwzględnieniem pozostałych skazań jednostkowych G. K. i dopiero wówczas zaistnieją warunki do wydania stosownego rozstrzygnięcia, którego treść trudno obecnie przesądzić.

Z powyższych względów, Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.